

Til Belysning af Spørgsmaalet om Bestemmelsens Omfang skal endnu nævnes:

1) *Ø. L. D. af 5. Marts 1928* (U. f. R. 1928 pag. 598). Forstanderen for en Planteskole havde en Søndag Eftermiddag ladet forhandle Blomster til forbigående fra en Trækvogn eller Bordplade, der var anbragt paa Planteskolens vindhegnede Blomstermark ved en offentlig Vej ganske nær Vejens Fortov. Da den omhandlede Trækvogn eller Bordplade maatte sidestilles med et Udsalgssted, hvorved det skønnedes uden Betydning om Trækvognen eller Bordpladen anbragtes umiddelbart op ad Vejen eller nogle Meter inde paa Marken, men dog let synligt og tilgængeligt for Købere, fandtes den paagældende at have overtraadt Lukkelovens § 1.

2) *Københavns Byrets Dom af 13. Januar 1930*. Et Aktieselskab drev dels Beværtning uden Ret til Udskænkning af stærke Drikke, dels Detailhandel; begge Næringer udøvedes i et fælles Lokale, Handelen i den forreste mod Gaden vendende Del, og Beværtningen i den bagerste; Restaurationens Gæster passerede fra den fælles Indgang i Porten gennem den til Butik indrettede Del af Lokalet; alle Varer fjernedes fra Butiksafdelingen, naar den for Butikker foreskrevne Lukketid indtraf, saaledes at Butikken da kun tjente til Gennemgang for Restaurationens Gæster. — Det hedder i Dommen: »Det ses ikke rettere, end at det ifølge Lov Nr. 289 af 30. Juni 1922 § 1 paahviler Aktieselskabet at holde Butiksafdelingen lukket for Publikum paa de i samme Lovbestemmelse angivne Tider. Den Omstændighed, at Selskabet ifølge Lov Nr. 99 af 29. Marts 1924 [Beværterloven] er berettiget til at holde Restaurationen aaben efter Butikkens Lukketid, kan ikke medføre, at den for nævnte Lovbestemmelse bliver uanvendelig i det foreliggende Tilfælde. Tværtimod maa Bestemmelsen føre til, at Selskabet ikke kan udnytte sin Ret til at holde Restaurationen aaben efter Butikkens Lukketid, saalænge Forretningens Lokale-Indretning umuliggør en særskilt Lukning af Butiksafdelingen.« — Det bemærkes dog, at der af Justitsministeriet er blevet meddelt Tilladelse til, at denne Dom indankes for Østre Landsret. Retten har ikke paa nærværende Tidspunkt afsagt Dom i Sagen.

Til § 2.

(Lukkelovens § 2, jfr. § 1 i Lov Nr. 114 af 4. April 1928).

Der har indenfor Udvalget været Enighed om, at det ikke vilde være ønskeligt at forøge Antallet af de Tilfælde, i hvilke de almindelige i § 1 indeholdte Lukketidsbestemmelser ikke finder Anvendelse, og ej heller at udvide de allerede gældende Undtagelsestilfældes Omraade; omvendt har man fundet, at Hensynet til Publikum næppe tillader væsentlige Indskrænkninger i de gældende Bestemmelser.

Med Hensyn til Paragraffens enkelte Litra skal følgende anføres:

ad a: Under Hensyn til at der ved Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 55 af 15. Februar 1923 er blevet truffet Bestemmelse om, hvilke Varer der maa forhandles i Apoteker i den almindelige Lukketid, er der foretaget en redaktionel Ændring af Bestemmelsen.

ad b: Køre- og Fartplaner forhandles allerede nu i stor Udstrækning fra Kiosker, men med tvivlsom Hjemmel i Loven.

Udvalget er bekendt med og deler ganske den Opfattelse, der har fundet Udtryk i Indenrigsministeriets Cirkulære Nr. 148 af 9. Juni 1923: at Forretninger, som handler med andre Varer end de i Bestemmelsen udtrykkelig nævnte, skal lukke til almindelig Butiklukketid, selvom de efter deres Karakter maa kendetegnes som Kiosker, og selvom de efter almindelig Butiklukketid kun sælger de særlig nævnte Varer. Da det efter Højesteretsdom af 6. Februar 1930 maa anses for givet, at den gældende Lov giver tilstrækkelig tydeligt